

Arrest

nr. 56 067 van 16 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 3 december 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 november 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. PEHARPRE, die loco advocaat C. PINCEMIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 11/08/2010 bij onze diensten werd ingediend door :

(Y.H.) (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid), m.n. : Betrokkene legt een bijlage 26bis dd. 14/05/2001 voor. Dit document kan geenszins aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument, gezien de omzendbrief van 21.06.2007 stelt dat het om een internationaal erkend paspoort, een gelijkgestelde reistitel of een nationale identiteitskaart moet gaan. Bovendien werd deze bijlage 26bis opgesteld door onze diensten op basis van de eigen verklaringen van betrokkene. Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat op de bijlage 26 expliciet vermeld staat dat dit document geenszins een identiteitsbewijs, noch een nationaliteitsbewijs vormt. De aanvraag geeft evenmin enige motivatie op, waarom de betrokkene geen paspoort of identiteitskaart kan voorleggen of verwerven. Derhalve kan de aanvraag op basis van voorliggende gegevens niet ontvankelijk worden verklaard.

Het Grondwettelijk hof stelt eveneens in haar arrest nr 193/2009 dd 26.11.2009 dat een dergelijk onderzoek naar medische zorgen in het land van herkomst vereist dat betrokkene zijn identiteit en nationaliteit kunnen worden vastgesteld (B.5.2.) [...] Een identiteitsdocument dient niet te worden voorgelegd indien de identiteit op een andere wijze kan worden aangetoond. (B.5.3.) Doch betrokkene laat in huidig verzoekschrift na om zijn identiteit op een andere afdoende wijze aan te tonen. Bijgevolg is in huidig verzoekschrift een gebrek aan "enig ander document waarvan de waarachtigheid als bewijs van identiteit niet ter discussie kan worden gesteld."

Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)."

en

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid, genomen op 26/10/2010

wordt aan (Y.H.)

(...)

van Turkse nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 22.04.1978

het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta,

Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

Betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft.(Art. 7, Al. 1,2° van de wet van 15.12.1980)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan:

“Bij beslissing dd 26.10.2010, werd de aanvraag van verzoeker tot machtiging van verblijf op grond van Artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard omwille van het feit dat de aanvraag niet vergezeld werd van een afschrift van een nationaal paspoort van verzoeker of van een identiteitskaart. Verzoeker heeft in het kader van zijn aanvraag een kopij bijgebracht van een negatieve beslissing inzake asiel dd 14.05.2001. Op het ogenblik van zijn aanvraag, was deze beslissing het enig bewijs van identiteit dat in het bezit van verzoeker was. De negatieve beslissing van 14.05.2001 bevat de naam van verzoeker, zijn geboortedatum, geboorteplaats, nationaal nummer en foto, zodat deze beslissing met voldoende zekerheid de identiteit van verzoeker toont. Intussen heeft verzoeker zijn Turkse identiteitsdocument via het consulaat van Turkije kunnen bekomen. Dit document bevestigt de gegevens van de oorspronkelijke asielaanvraag zodat de identiteit van verzoeker op afdoende wijze wordt aangetoond. Om deze redenen verzoekt verzoeker de hervorming van de bestreden beslissing en te zeggen voor recht dat de door hem ingediend aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van Artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk wordt verklaard. Bij huidig verzoekschrift vordert verzoeker ook de schorsing van de bestreden beslissing alsook van het bevel om het grondgebied te verlaten. Om medische redenen, dient verzoeker een psychiatrische behandeling in België volgen. Indien verzoeker terug naar zijn land van herkomst keert zal hem de nodige behandeling niet kunnen toegediend worden. Gelet op het ernstig nadeel van zulk terugkeer vordert verzoeker bij huidig verzoekschrift de schorsing zowel van de bestreden beslissing dd 26.10.2010, alsook van het bevel om het grondgebied te verlaten.”

2.2. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort als Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.” Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In casu geeft de verzoekende partij in het inleidende verzoekschrift haar analyse van de feiten en bekritiseert ze de bestreden beslissing. Zij geeft evenwel niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handeling is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel zijn geschonden. Een dergelijk “middel” kan niet op een ontvankelijke wijze in de repliekmemorie met deze gegevens worden aangevuld (cfr. RvS 15 januari 2002, nr. 102.522). Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het vornoemde artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet. De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond. Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC